

Stojim blizu Aljaževega stolpa... gledam okrog sebe, razgled je res lep, pogledujem pa proti stojalcu poleg stolpa, kjer je shranjen žig, ki ga potrebujem v transverzalni knjižici... Nazadnje se gneča okrog stojalca zmanjša, tako da lahko brez prerivanja odtisnem šesteroxotni žig vrha v zelenkasto transverzalno knjižico. Tako, še Dolič, Prehodavci in Sedmera, pa bo končana štirinajsta slovenska transverzala! Moj najbližji zasledovalec jih ima narejenih sedem; prav težko me bo ujel...«

Potem pojasnjuje, da so ga »zaradi nagnjenja do hoje po transverzalnih poteh že močno zbadali, tako da sem se nekajkrat resno zamislil. Toda — bolj ko sem premišljeval o tem, bolj se mi je zdelo moje početje normalno: vsako leto greš enkrat na vse najlepše slovenske hribovske oziroma planinske točke; ko si pa že tam, še pritisneš žig v ustrezno planinsko knjižico. Nič drugega. In tako že petindvajset let, od takrat, ko sem prekoračil petinštirideseto leto, starostno mejo, določeno za konec kariere nogometnega sodnika.«

Svoja življenjska in planinska pota, pa pota svojega družinskega in službenega življenja Slavko Krušnik prepleta s šalami, ki sodijo v posamezne sklope in na posamezna transverzalna pota. Knjiga torej, kot že rečeno, ni planinska, toda ker ima vsaj planinski okvir in ker jo je napisal mož z največ opravljenimi transverzalnimi potmi pri nas, jo je vredno predstaviti tudi planinskemu bralstvu — ki se rado smeji, če nič drugega.

Marjan Raztresen

Stenski koledar: Aljažev stolp vrh Triglava

Planinsko društvo Ljubljana-Matica je izdalo svoj stenski planinski koledar za leto 1995, »posvečen prizadevanju **Jakoba Aljaža** za slovensko podobo Julijskih Alp, ki je 7. avgusta 1895 bilo zmagovito kronano s postavitvijo stolpa na vrhu Triglava. Ta dogodek je bil pomemben pri razvoju slovenskega planinstva in za uveljavljanje slovenskega naroda.«

Trinajstletni koledar prinaša reprodukcije akvarelov amaterskega slikarja **Gregorja Klančnika**, predsednika tega društva. Podobe niso le s Triglava in Juljskih Alp, pač pa tudi z drugih koncev Slovenije. Posamezni meseci nam predstavljajo podobe krajev in gora, kjer je bival in deloval njihov avtor. Predstavljene so Vapšova domačija v Mojstrani, kjer je bil rojen Gregor Klančnik (2), Križ na Škratici (1940/94), za katerega je sestavne dele nosil na vrh leta 1935 tudi avtor sam (9), soteska Predaselj in Ojstrica v Kamniških in Savinjskih Alpah, kjer sta plezala tudi s **Petrom Fickom**, avtorjem planinskega vodnika za to gorstvo (4, 5);

Tihojsko jezero pod ledom z Obirjem (3), Tihoja s Peco (6), Olševnikova kašča (10) in Poljana s Peco (11) so nastali v obdobju, ko je avtor služboval v Železarni Ravne na Koroškem, šest del pa je posvečenih slavljencu, in sicer: Triglav iz Kota (1), Triglav s Križkih podov (1), Triglavska stena od spomenika gornikom (7), Kredarica v snegu z novo kapelo pod Triglavom (12) ter Aljažev stolp — stoletnik (1,8).

Koledarsko publikacijo je oblikoval **Bogo Urbane**, natisnila pa jo je Tiskarna Delo d.o.o.

Ciril Velkovič

In memoriam: Hinko Uršič

Kot se utrne jesenski list z drevesa, se je 26. septembra letos utrnilo življenje profesorja geografije in zgodovine **Hinka Uršiča**, častnega člana Planinskega društva Tolmin.

Na tolminsko pokopališče se je v četrtek, 29.

septembra, zgrnila množica ljudi k zadnjemu slovesu, veliko je bilo njegovih nekdanih učencev. Zadolnela je žalostinka učiteljskega pevskega zbora, dijakinja je recitala Kocbekovo Molitev, spregovorila sta mu nekdani sodelavec **prof. Janez Dolenc** in v imenu planincev **inž. Žarko Rovšček**. Poudaril je, da je Hinko vodil gradnjo kočice na planini Razor, da je bil odlikovan z zlato značko PSJ in srebrno značko PZS. Napisal je kroniko Soške podružnice SPD od ustanovitve 1896 do leta 1915.

Več o življenju in delu pokojnega profesorja je PV objavil za 60-letnico leta 1971 in za 80-letnico leta 1991. Ob njegovem odhodu za zmeraj bi rad povedal še to, da je bil v letih 1948—1968 eden od stebrov slovečega tolminskega učiteljskega, rad je imel mladino in jo je kot vnet planinec in ljubitelj narave vodil v gore in na ekskurzije. Bil je tudi strokovni pisec, sodelavec PV, obeh Tolminskih zbornikov in Savnikovega Krajevnege leksikona, v katerem je obdelal polovico tolminske občine. Dolgo je bil občinski odbornik in poročil je mnogo mladih parov. Imel je obsežno knjižnico in je bil razgledan na mnogih področjih humanističnih ved. S svojim vedrim značajem se je priljubil vsem, ki smo ga poznali in cenili.

Sedaj počiva ob vznožju svojih ljubljenih tolminskih gora.

Janez Dolenc